

طرح‌های شیلاتی و صیادی حمایت می‌شوند

سرپرست فرمانداری پارسیان گفت: پرورش ماهی فرصت مغتنمی در تولید اقتصاد و توسعه اشتغال کشور و این منطقه است و از طرح‌های شیلاتی و صیادی این شهرستان حمایت می‌کنیم.به گزارش اقتصادسراسرآمد، فرهنگ سالمی در دیدار جمعی از اعضای ستاد تنظیم بازار با صیادان افروز؛ اهمیت نقش صیادان در جامعه بر هیچکس پوشیده نیست و با توجه به اینکه معیشت ساحل نشینان و مردم، از طریق صید و صیادی است، اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌های حمایتی در منطقه بسیار لازم و ضروری است.وی ادامه داد: شغل جوانان و ساحل نشینان صید و صیادی است و قشر زیادی از مردم شهرستان از راه دریا مخارج زندگی و هزینه‌های معیشتی خود را تأمین می‌کنند، لذا مسئولان شیلات باید حمایت جدی از این قشر زحمت کش جامعه داشته باشند.وی اضافه کرد: شهرستان پارسیان ظرفیت‌ها بسیاری به دلیل وجود ساحل، در حوزه پرورش ماهی در قفس و لاور ماهی، صید و صیادی دارد و با توجه با تاکید مقام معظم رهبری و در راستای تحقق شعار سال (تولید، پشتیبانی‌ها و مانع زدایی ها)، با حمایت سایر دستگاه‌های ذیربط موانع پیش رو در زمینه جامعه صید و صیادی برداشته شود.سرپرست فرمانداری پارسیان به اتفاق جمعی از مسئولان شهرستان از بندر و اسکله مردمی روستای بستانو، طرح پرورش لاور ماهی و همچنین از روستای مغان بازدید کرد.

لکه‌های نفتی اطراف جزیره خارگ به ساحل پوشهر رسید

در کل حفاظت محیط زیست استان پوشهر گفت: لکه‌های نفتی نشتی از یکی از خطوط انتقال دریایی از سکو به خشکی در اطراف جزیره خارگ پس از گذشت چند روز، اکنون به پوشهر رسیده و بر سواحل شنی این بندر جا خوش کرده اند.به گزارش اقتصادسراسرآمد، افراد قلی نژاد به این‌ها گفت: عملیات جمع آوری و پاک‌سازی ساحل توسط شهرداری پوشهر و اداره کل بندار و دریانوردی این استان آغاز شده است.وی ادامه داد: در این ارتباط خسارت وارده به تنوع زیستی دریا و ساحل بر اثر این آلودگی نفتی توسط کارشناسان محیط زیست محاسبه و علیه آلوده کنندگان پیگیری قضایی می‌شود.قلی نژاد اظهارداشت: باید برای جلوگیری از وقوع آلودگی‌های نفتی اقدام‌های پیشگیرانه مد نظر قرار گیرد که سازمان حفاظت محیط زیست این مهم را در دستور کار جدی خود قرار داده است. وی تاکید کرد: فعالیت‌های نفتی اعم از حفاری چاه‌ها، بهره‌برداری و انتقال نفت و محصولات آن چنانچه بدون رعایت ملاحظات زیست محیطی و جلوگیری از اثرات نامطلوب باشد موجب آلودگی های شدید در محیط زیست می‌شود از این رو باید برنامه‌های پیشگیرانه مورد توجه جدی قرار گیرد.قلی نژاد بیان کرد: در این ارتباط همه شرکت‌های نفتی مستقر در استان پوشهر ملزم هستند تا برنامه مدیریت زیست محیطی خود را در راستای انجام الزامات و ملاحظات زیست محیطی و پیشگیری و بر طرف کردن آلودگی های محیط زیست ارائه دهند. وی یادآورشد: در این زمینه تاکنون برنامه مدیریت زیست محیطی برخی شرکت‌ها همانند شرکت نفت مرکزی و زاگرس جنوبی تدوین و تصویب شده و اقدام‌های مرتبط با آن در دست اجرا است که انتظار می‌رود سایر شرکت‌ها نیز این رویه را در پیش گیرند. جزیره خارگ بزرگترین پالانه صادرات نفت کشور است که در آن‌بهای خلیج فارس و فاصله ۵۷ کیلومتری شمال غرب بندر پوشهر واقع است.

.....**جذب سرمایه‌گذار برای پرورش ماهی در قفس در دریاچه‌سد مارون**.....خوزستان مدیرکل شیلات خوزستان، از مزایده پرورش ۷۰۰تن ماهی در قفس در دریاچه سد مارون واقع در شهرستان بهبهان خبر داد و افزود: طبق توافق‌های به عمل آمده فعلا مجوز پرورش ۷۰۰تن ماهی در قفس شامل سه مزرع با ظرفیت‌های ۱۰۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ تن به مزایده گذاشته شده و نیازمند سرمایه‌گذار است. مدیرکل شیلات خوزستان‌گونه‌ای مورد پرورش در این قفس‌ها را ماهی کپور، ماهیان خاویاری و قزل آلاى رنگین کمان عنوان کرده و گفت: با نصب و راه‌اندازی قفس‌ها شاهد اشتغال ۷۰نفر به صورت مستقیم و ۱۴۰ نفر غیر مستقیم در منطقه خواهیم بود.وی اظهار کرد: استفاده بهینه از ظرفیت‌های آبی پشت سد‌های استان، اشتغالزایی، افزایش تولید و سسرانه مصرف آبزیان، سهولت کار نسبت به استخرهای خاکی و بتنی و هزینه سرمایه‌گذاری کمتر و تولید بیشتر در واحد سطح از جمله مزیت‌ها و اهداف اجرای طرح پرورش ماهی در قفس است. مدیر کل شیلات خوزستان با بیان اینکه پرورش ماهی در قفس صنعت جدیدی است که نیازمند تخصص، توانایی مالی، مهارت و دانش کافی الزامات، ظرفیت‌ها و فرصت‌هایی است که مدیریت این موارد می‌تواند ضامن موفقیت طرح باشد.

.....**در نامه‌ای به رئیس جمهور حمایت ۲۸۸ عضو هیات علمی دانشگاهی از توسعه پرورش تیلایا**.....۲۸۸نفر از اعضای هیات علمی و اساتید دانشگاهی و ۸۷نفر از کارشناسان حوزه آبی پروری در نامه‌ای به رئیس جمهوری، از توسعه قانونمند پرورش ماهی تیلایای نیل در کشور حمایت کردند.به گزارش اقتصادسراسرآمد، ۲۸۸ نفر از اعضای هیات علمی و اساتید دانشگاهی و ۸۷نفر از کارشناسان حوزه آبی پروری در نامه‌ای به رئیس جمهوری، از توسعه قانونمند پرورش ماهی تیلایای نیل در کشور حمایت کردند.در متن این نامه آمده است: پرورش شیلات و آبزیان کشور به‌طور عمده بعد از انقلاب با تفکرات عملگرایی و جهادی ناپ توسعه یافته و زمینه ساز تولید، صادرات و اشتغال پایدار در بخش کشاورزی شده است و در حال حاضر هم با وجود پایین بودن تناژ تولید در مقایسه با سایر محصولات کشاورزی، از آرزوهای بالایی برخوردار است. روند صادرات آن در حال افزایش است.ماهی تیلایا (گونه نیل) یکی از آبزیان پرورشی ارزشمندی است که با کتوصیه سازمان‌ها قاتو به دلیل مزایای نسبی فراوان، به سرعت درحال گسترش بوده و در حال حاضر در بیش از ۱۴۰ کشور جهان به میزان سالیانه بیش از هفت میلیون تن تولید شده و عنوان دومین آبزی پرورشی جهان را به خود اختصاص داده است. این گونه در یک روند کاملاً قانونی با پیگیری‌های کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی و مصوبات قانونی بعدی و اخذ مجوزهای سازمان حفاظت محیط زیست و سازمان دامپزشکی در سال ۱۳۸۷ توسط موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور وارد شده و بعد از یک دهه تحقیق در سال ۱۳۹۷ با موافقت سازمان محیط زیست، مجوز توسعه در چهار استان مرکزی کشور را دریافت داشته و با استقبال زایدالوصف جامعه از این ماهی ارزشمند، سرمایه‌گذاری زیادی در این زمینه توسط بخش‌های خصوصی و تعاونی به عمل آمده است، اما این روند با القای فضای متشوش و غیرمسئولانه رسانه‌ای، به نوعی متوقف شده است. با عنایت و اشتیاقی کشور به نهاده‌های دانی و بوده و دانش فنی تولید مسولانه آن کاملاً بومی شده است.امضاء کنندگان نامه تاکید کرد: با عنایت به سیاست اقتصاد و توسعه دریا در محور نظام، ضرورت دارد تصمیم‌سازی‌های استراتژیک در مقوله شیلاتی از جمله تولید و بهره‌برداری از آبزیان در خشکی و دریا فقط توسط مجاری قانونی و دولت‌های با پشتوانه فکری اساتید، محققان و کارشناسان مجرب و با سابقه شیلاتی انجام شود تا شاهد شوک‌آبایی روزافزون صنعت شیلات کشور و تولید پایدار و قانونمند این گونه ارزشمند در راستای تحقق سند جامع آمیتب غذایی کشور باشیم.

اقتصاد دریا – و حیده اسماعیلی –

صنعت شیلات در گیلان وابسته به دریا و استخرهای تولید ماهی گرم آبی و سردآبی است. تغییر آب‌وهوا در سال‌های اخیر منجر به خشک‌سالی و تخریب منابع آبی کوچک مقیاس مانند دریاچه‌ها و آبگیرها و تالاب‌ها، کاهش دبی رودخانه‌ها و جریان آب‌های جاری، کاهش و حتی خشک شدن چشمه‌ها و کاهش منابع آب‌های زیرزمینی، تخریب و تغییرات ساختاری در زیستگاه‌ها و اکوسیستم‌های حساس و آسیب پذیر، کاهش تنوع گونه‌ای و در بعضی موارد کاهش جمعیت و ذخائر آبزیان، تغییر الگوی رسوب‌گذاری و فرسایش شده است. با توجه به اینکه تغییر آب‌وهوا و گرمایش جهانی پهنه‌های آبی طبیعی چون دریای خزر، تالاب‌ها و دریاچه‌های طبیعی را متاثر می‌کند احتمال هر کدام از این موارد می‌تواند تولید ماهی را در پهنه دریای خزر تحت تاثیر خود قرار بدهد.

به گزارش اقتصاد سسرآمد، تغییر در زنجیره غذایی محیط‌های آبی، تغییر در الگوی زیستی و رفتاری آبزیان (مهاجرت، تولیدمثل و تغذیه و ...)، تغییر و تخریب زیستگاه‌های حساس و آسیب‌پذیر، خشک شدن آبگیرها و دریاچه‌ها با منابع آبی تغذیه‌کننده محدود، کاهش چشمگیر وسعت زیستگاه‌های آبی، تغییر در رژیم آبی (دبی و جریان) رودخانه‌ها، تغییر در ریخت‌شناسی جوامع پلانکتونی، کاهش تنوع زیستی و ذخائر ژنتیکی، در خطر قرار گرفتن گونه‌های بومی، کمپاب، حساس و آسیب‌پذیر، تغییر در ساختار ژنتیکی سواحل و زیستگاه‌ها، شکوفایی پلانکتونی، حضور گونه‌های مهاجم و فرصت‌طلب، بروز پدیده‌های ناشی از تغییر ساختار اکولوژیک زیستگاه‌ها(نظیر گرم‌موری، مهاجرت، بیماری‌ها و ...) همگی از عواملی است که صنعت شیلات گیلان را می‌تواند متاثر کند.

کاهش صید و مهاجرت آب‌زبان دریای خزر به مناطق عمیق

در این باره «مهناز ربانی‌ها» مدیر گروه اکولوژی دریای خزر به مرور اظهار می‌کند: تغییرات اقلیمی که در اثر دخالت‌های انسان در محیط زیست و یا

آمادگی بندر چابهار برای ترانزیت محموله‌های اهدایی هند به افغانستان

مدیر کل بندار و دریانوردی سیستان و بلوچستان از آمادگی کامل بندر چابهار برای ترانزیت محموله‌های اهدایی هند به افغانستان خبر داد.به گزارش اقتصادسراسرآمد، بهروز آقایی با اشاره به تجربه موفق و همکاری مؤثر سه کشور ایران، هند و افغانستان در انتقال محموله اهدایی و مورد نیاز مردم افغانستان طی سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۹۹ از طریق بندر چابهار گفت: هزینه پایین و سرعت انتقال دریایی و زمینی محموله‌های مورد نیاز مردم افغانستان از اولویت‌های اصلی مسئولین ایرانی حمل و نقل و انتقال کالا در راستای گام‌های اجرایی توافقنامه سه جانبه ایران، هند و افغانستان بوده است.وی افزود: همکاری خوب در انجام عملیات بندری بین هند و ایران، فرصت مناسبی برای استفاده از ظرفیت‌های بندر چابهار برای تعمیق روابط و توسعه همکاری‌های سه کشور در زمینه صادرات، واردات و حمل و نقل و ترانزیت ایجاد کرده است.مدیر کل بندار و دریانوردی سیستان و بلوچستان اضافه کرد: عدم توجه به ظرفیت‌های بندر چابهار و همچنین عدم مساعی دولت هند و بخش خصوصی این کشور برای افزایش ترافیک کالا و کانتینر خصوصاً انتقال محموله‌های دولتی به مقاصد افغانستان و سایر کشورها از طریق بندر چابهار؛ روند فعالیت اپراتور و سرمایه گذار هندی مشغول در بندر چابهار را با چالش مواجه خواهد کرد.

بررسی‌های ۲۲ ساله بر دریای کاسپین نشان می‌دهد

کاهش ذخایر ماهیان خزری باتغییرات اقلیمی

تغییرات طبیعی زمین شناسی وقوع یافته در از بین رفتن موجودات زنده و یا تغییر در تنوع گونه ای مناطق تاثیر زیادی داشته است.مطالعات انجام گرفته نشان می دهد افزایش دمای سطحی آب دریا موجب افزایش و بالا آمدن سطح آب به میزان ۱٫۸ میلیمتر طی ۵ دهه اخیر شده است.

ربانی‌ها با تاکید به اینکه در شرایط فعلی حاکم بر جهان ناگزیر از پذیرش تغییرات اقلیمی هستیم درخصوص تبعات تغییرات اقلیمی بروی دریای خزر، افزایش درجه دمای آب دریا و اثر آن بروی تولید و ریخت‌شناسی جوامع پلانکتونی، کاهش ذخایر ماهیان اداسته می‌دهد: تحقیقات انجام شده بروی داده های ۲۲ سال گذشته (۱۳۹۹–۱۳۹۷) و بررسی متغیرهای دما و بارش در دریای خزر نشان می دهد که ۴ گونه اصلی آبزی دریای خزر با کاهش چشمگیری از ذخایر مواجه شده اند. عضو هیات علمی دانشگاه و مدیر گروه مطالعات بوم شناسی دریای خزر با تقسیم بندی ماهیان این دریا به دو گونه کاملاً وابسته به دریا و گونه وابسته

دریا خزر که محل زاد و ولد این پستاندار دریایی است موجب مهاجرت این گونه به سمت سواحل جنوبی دریای خزر شده که در جمعیت آنها تاثیر منفی به جا گذاشته است.

کارشناس پژوهشکده اکولوژی دریای خزر همچنین با بیان اینکه تغییر اقلیم و برداشتهای بی رویه از حوضه های آبریز، تمام نوار ساحلی استان را که محل زاد آوری ماهیان استخوانی است تحت تاثیر قرار داده می افزاید: بحث تغییر اقلیم و کاهش ۰۲ CO یک پدیده جهانی است که لازم است همه کشورها در مورد آن به یک اقدام مشترک برسند.در حال حاضر اکوسیستم تالاب انزلی که پیش از این زیستگاه و تفریحی محسوب می شد اکنون تحت تاثیر تغییرات اقلیمی و انسان ساز در معرض خشک شدن قرار گرفته است.

این پژوهشگر دریای خزر با اشاره به اینکه طبق بررسی های آماری از یک دوره ۲۰ ساله (۱۳۷۵ الی ۱۳۹۷)، درجه دمای آب دریای خزر در ناحیه گلستان بیشترین افزایش درجه و تبخیر اتفاق افتاده است اضافه می کند: با افزایش درجه حرارت و به تبع آن افزایش ششوری آب، به اکولوژی و زنجیره غذایی منطقه تاثیر منفی وارد شد.بخصوص ششور خروج لاوراهای ماهی از تخم به دمای مناسب آب وابسته است.

ربانی‌ها همچنین با بیان اینکه سطح آب دریای خزر نسبت به تالاب انزلی پایین تر رفته و این مساله یکی از منابع تغذیه ای تالاب را قطع کرده است می گوید: از سال ۱۳۹۰ به بعد با کاهش عمق آب در تالاب انزلی شاهد افزایش رویش سنبل آبی در تالاب شدیم. سنبل آبی گیاهی به شدت گرما دوست و سازگار با اقلیم این پستاندار دریایی است موجب مهاجرت این گونه به سمت سواحل جنوبی دریای خزر شده که در جمعیت آنها تاثیر منفی به جا گذاشته است.

ربانی همچنین با اشاره برداشت‌های بی رویه انسانی از دریا و رودخانه‌ها و تخریب زایشگاههای رودخانه‌ای را دیگر عامل کاهش گونه های آبزیان دریای خزر در کنار تغییر اقلیم اعلام می‌کند و می‌افزاید: یکی از گونه‌های مهم این دریا، فک خزری است که به دلیل از بین رفتن پوشش یخی در شمال

برگزیده ها

هندی‌ها از مسیر پاکستان چابهار را دور زدند

تغییر رویه هندوستان برای ارسال محموله‌های اهدایی به افغانستان

مدیرکل بندار و دریانوردی استان سیستان و بلوچستان ادامه داد: مطمئناً عدم توجه به ظرفیت‌های بندر چابهار و همچنین عدم مساعی دولت هند و بخش خصوصی آن کشور برای افزایش ترافیک کالا و کانتینر، خصوصاً انتقال محموله‌های دولتی به مقاصد افغانستان و سایر کشورها از طریق بندر چابهار؛ روند فعالیت اپراتور و سرمایه گذار هندی مشغول در بندر چابهار را با چالش مواجه خواهد کرد.به گزارش اقتصادسراسرآمد،بهروز آقایی مدیر کل بندار و دریانوردی استان سیستان و بلوچستان توضیحاتی درباره تغییر رویه هندوستان برای ارسال محموله های گندم اهدایی به افغانستان ارایه داد. وی با اشاره به تجربه موفق و همکاری مؤثر دیپلماتیک سه کشور، ایران، هند و افغانستان در انتقال محمولات اهدایی و کالا‌های مورد نیاز مردم افغانسان طی سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۹۹ از طریق بندر چابهار گفت: هزینه پایین و سرعت انتقال دریایی و زمینی محموله‌های مورد نیاز مردم افغانستان از اولویت‌های مسئولان در ایرانی در زمینه حمل و نقل و انتقال کالا بوده و در راستای اجرای توافقنامه سه جانبه ایران، هند و افغانستان، ترانزیت محموله‌های قلیی گندم ازبانی به مقصد افغانستان از مسیر ایران انجام شد و در جریان ترانزیت این محموله اولویت ما افزایش سرعت انتقال و با هزینه پایین بوده است. آقایی افزود: همکاری خوب بندر بین هند و ایران در انجام عملیات بندری در چابهار فرصت مناسبی برای استفاده از ظرفیت‌های چابهار در راستای تعمیق روابط و نزدیک شدن ملت‌های سه کشور ایجاد کرده است.مدیر کل بندار و دریانوردی استان سیستان و بلوچستان ادامه داد: مطمئناً عدم توجه به ظرفیت‌های بندر چابهار و همچنین عدم مساعی دولت هند و بخش خصوصی آن کشور برای افزایش ترافیک کالا و کانتینر خصوصاً انتقال محموله های دولتی به مقاصد افغانستان و سایر کشورها از طریق بندر چابهار؛ روند فعالیت اپراتور و سرمایه گذار هندی مشغول در بندر چابهار را با چالش مواجه خواهد کرد. آقایی در پایان اظهار امیدواری کرد: با تاش‌های دیپلماتیک کشورها انتقال محموله‌های جدید کمک‌های هند به مردم افغانسان از طریق بندر چابهار از سر گرفته می‌شود که در این راستا ضروری است هماهنگی‌های لازم اجزای حمل و نقل با هماهنگی دولت‌ها برای محموله ۵۰ هزارتنی گندم اهدایی هند با قید فوریت انجام شود.به گزارش ایلنا، این تحولات در شرایطی رخ می‌دهد که مسئولین جدید شرکت دولتی هند «ایندیا پورتر گلوبال» که بهره برداری بندر شهید بهشتی چابهار به آنها با مشارکت یک شرک ایرانی (شرکت کیهان شیران زین – زیر مجموعه شرکت توسعه خدمات بندری سینا از شرکت های متعلق به بنیاد مستضعفان) سپرده شده، هم اکنون در ایران هستند.

مدیر کل محیط زیست سیستان و بلوچستان خبرداد

نبود یگان ساحلی و دریایی جالش محیط زیست دریایی کشور

مدیر کل اداره محیط زیست استان سیستان و بلوچستان، یکی از مهمترین چالش‌های محیط زیست دریایی کشور را نبود یگان عملیاتی در حوزه ساحلی دریایی عنوان کرد و بیان داشت: همچنین نواقصی قابل توجه در اساتاداردها، ضوابط و مقرات زیست محیطی در مناطق ساحلی دریایی از جمله در زمینه آیین نامه‌های اجرایی و پروتکل‌های منطقه‌ای داریم. به گزارش اقتصاد سسرآمد، دادود میرشکار یکی از مهمترین چالش‌های محیط زیست دریایی کشور را نبود یگان عملیاتی در حوزه ساحلی دریایی عنوان کرد و بیان داشت: همچنین نواقصی قابل توجه در اساتاداردها، ضوابط و مقرات زیست محیطی در مناطق ساحلی دریایی از جمله در زمینه آیین نامه‌های اجرایی و پروتکل‌های منطقه‌ای داریم.مدیر کل اداره محیط زیست استان سیستان و بلوچستان در ادامه یکی دیگر از مهمترین چالش‌های محیط زیست دریایی را عدم ارزش‌گذاری منابع زیستی عنوان کرد و گفت: در حال حاضر محیط زیست برآورد دقیقی از ارزش اقتصادی اکوسیستم‌های حساس ساحلی و دریایی در دست ندارد، بنابراین هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور با تولید و توسعه صنعت کمک خواهد شد؛ در صورتی که شاید با کمی تغییر در مکان تولید، ضمن حفاظت از محیط زیست، پایداری تولید را نیز ضمانت کنیم.به گفته وی، وقتی منابع زیستی ارزش گذاری نمی‌شوند، ارزش های واقعی اکوسیستم‌ها نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرند؛ بنابراین برای توسعه اکوسیستم را نابودی می‌کنند چون تصور بر این است که هر جا مجوزی برای ایجاد صنایع صادر شود، گفته می‌شود که در ساحل خسارتی وارد نمی‌شود و به توسعه کشور